

2. OKTOBER 1855

*... efter omstændighederne var
Kierkegaards appetit god*

Inden sin indlæggelse på hospitalet havde Kierkegaard i nogen tid lidt af en anstrengende smertefuld hoste, med opspyt.

Til at begynde med var opspyttet flødelignende, senere blodigt med gule klatter.

På indlæggelsestidspunktet havde Kierkegaard stadig anstrengende hoste, men den var ikke længere smertefuld.

Omkring 14 dage før indlæggelsen fik Kierkegaard en *perakut*, en pludseligt indsættende, kraftnedsættelse i benene.

I perioden fra da af og frem til selve indlæggelsen på hospitalet tiltog kraftsløsheden i benene.

Kierkegaard fik følgesymptomer til kraftsløsheden i benene. De viste sig som føleforstyrrelser; som myrekryb og soven i benene. Disse symptomer bevirkede dog ikke, at selve hans følesans i benene blev skadet. Kierkegaard havde af og til jagende smerter fra lænden og ned gennem benene.

Kierkegaards overekstremiteter – hans arme – blev undersøgt; her fandt man intet abnormt.

I forbindelse med den pludselige kraftnedsættelse i benene var der ingen symptomer på beskadiget hjernefunktion.

Der var ingen svimmelhed, HOVEDPINE, krampe eller bevidsthedsændring*.

*) HOVEDPINE. Kierkegaard led ellers hyppigt af en ofte voldsom hovedpine.



Figureerne i Mozarts opera *Don Giovanni*.

Selv kaldte han det – som man kan læse i et brev til vennen, teologen Emil Boesen (1812-1881) – for ‘gigt i hovedet’. Som en kuriositet kan nævnes, at årsagen, til at Kierkegaard og Regine Olsen (1822-1904) engang forlod Det kongelige Teater efter første akt af W.A. Mozarts *Don Giovanni* (1787), var, at han havde hovedpine.

Myten om denne episode går ellers på, at Kierkegaard efter ouverturen skulle have sagt til Regine Olsen, at nu er det tid til at gå, fordi forventningens glæde er den bedste ¹¹.

Overhovedet havde Kierkegaard ingen BEVIDSTHEDSSVÆKKELSE som følge af sygdommen*.

*) BEVIDSTHEDSSVÆKKELSE. Ved indlæggelsen havde Kierkegaard ingen bevidsthedsforstyrrelser.

Det mentale billede af Kierkegaard viste således intet abnormt; det vil sige han led ikke af en hjernesygdom.

Den umiddelbare årsag, til at Kierkegaard lod sig indlægge på Det kongelige Frederiks Hospital, var, at han samme dag var faldet om på gaden.

Og årsagen, til at han faldt om, var med baggrund i sygejournalen udelukkende hans styringsbesvær med benene.

Myten om hans fald på gaden inden indlæggelsen går ellers på, at han var faldet bevidstløs om, men var ved bevidsthed ved ankomsten til hospitalet.

I myten ligger der en antydning af, at Kierkegaards sygdom var mentalt betinget.

Det er Kierkegaards søsterdatter Henriette Lund, der er ophavsmand til myten.



Kierkegaards niece Henriette Lund (1829-1909). Hun var datter af Kierkegaards storesøster Petrea Severine Lund (1801-1834) og justitsråd Henrik Ferdinand Lund (1803-1875). Hun var 26 år da Kierkegaard døde. Hun udgav i 1880 bogen: Erindringer fra Hjemmet, hvor Kierkegaard er omtalt.